

नित्यधामा गुणातीतः साचाट्टन्दावनेश्वरः ।
असौ प्रकटलीलायां वासुदेवोऽभवत् प्रभुः ॥
गोपीनां कामपूर्याय नित्यानां रमणाय च ।
गोपालानां विनोदाय स्वयं नन्दसुतोऽभवत् ॥

इति पाद्मोत्तरखण्डे ६७ अध्यायः ॥
टन्दावनेश्वरी, स्त्री (टन्दावनेश्वरी) । राधा ।

यथा,—

“राववलेऽभवत् सीता रत्निकी कल्याणमणि ।
साचालक्ष्मीस्तु विज्ञेया प्राकल्पेनैव पार्वति ॥
वृषभानुसुता या तु नित्यानन्दखलपिणौ ।
मान्यत्निकान्तलीलायां श्रीः श्यामा कल्याणलभा ।
टन्दावनेश्वरी राधा साचात् कल्याणिका परा ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे ६७ अध्यायः ॥

टन्दिहः, चि, (अयमेवामतिशयेन टन्दारकः
अहः । टन्दारक + इहन् । “प्रियस्थिरेति ।”
६।३।१५७ । टन्दादेशः ।) अयमनयोरेषां वा
अतिशयेन टन्दारको देवो सुखो वा । इति
सुम्बोधटीकायां दुर्गादासः ॥

टन्दीयान्, [सु] चि, (अयमनयोरेतिशयेन टन्दा-
रकः । टन्दारक + इयसुन् । प्रियस्थिरेति टन्दा-
देशः ।) टन्दिहः । अयमनयोरेषां वा अति-
शयेन टन्दारकः इत्यर्थे इयसुप्रत्ययेन निष्पन्न-
मिदम् । इति सुम्बोधटीकाकरणम् ॥

टष, इर् य टषाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवा०-पर०-सक०-सेट् ।) इर्, अटशत् अव-
शीत् । अस्मात् पुषादित्यानि ७ इत्यन्ये । य,
टषति वरं कन्या । इति दुर्गादासः ॥

टषा, पुं, (ट + “जनिदाचष्टमदौति ।” उणा०
४।१०४ । इति शक् ।) उन्डरः । इति
शब्दरत्नावली । वासकः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

टषा, स्त्री, ओषधीविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

टश्चिकः, पुं, (ब्रह्म हृदने + “टश्चिकश्चोः किकन् ।”
उणा० २।४० । इति किकन् ।) शूककौटः ।

इत्यमरः । शुभापोका इति भाषा । तत्पर्यायः ।

शूककौटकः २ । इति शब्दरत्नावली । कौट-
विशेषः । विह्वा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

अलिः २ द्रोणः ३ टश्चनः ४ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ इयः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥

ट्टाङ्गः ६ अरुणः ७ अली ८ । इति जटा-
घरः ॥ * टश्चिकविषय लक्षणमाह ।

“दृष्टव्यमिदं च भिनत्तीवोर्हमाशु च ।
टश्चिकस्य विषं याति पञ्चादंशोऽवतिष्ठते ॥”

असाध्यटश्चिकदृष्टस्य लक्षणमाह ।

“दृष्टोऽसाध्यस्तु हृद्प्राणरसनोपहतो नरः ।
मांसैः पतङ्गिरत्यर्थं वेदनासौ जहात्यहम् ॥”

असाध्यैः टश्चिकेतिषामेवासुष्ठौ । हृदादिभू-
यहतः हृदादिकाभ्यंरहितो भवति । अत्यर्थं
वेदनार्थं इत्यन्यः ॥ * अस्व चिकित्सा ।

“ओरकस्य कृतः कल्को हृतचेन्वयंयुतः ।
सुखीणो मधुना लेपाद् टश्चिकस्य विषं हरेत् ॥

गन्धमात्रा नृदिदस्यैवार्थदस्य तु ।

टश्चिकेन नरो विह्वः क्षणाद्भवति निर्विषः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अथ टश्चिकविषहरमन्त्रः । ॐ सर स्फुः ह ॐ

हिलि मिलि चिलि चिलि स्फुः ब्रह्मणे स्फुः

सर्वेभ्यो देवेभ्यः स्फुः । इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

(यथा, ऋग्वेदे । १।१६१।१६।

“टश्चिकस्यारसं विषमरसं टश्चिक ते विषम् ॥”

“टश्चिकस्यैतद्विषं अरसमसारं वाधकं न भवति ॥”

इति तद्गाथे सायणः ॥ विषस्य विशेषविवरणम्

अत्रैव १—१६ मन्त्रेषु द्रष्टव्यम् ॥ * ॥) मेधादि-

ह्वादशराश्रनर्गताष्टमराशिः । अस्याधिष्ठात्री

देवता टश्चिकः । विशाखाशेषपादादुराधा-

व्यष्टासमुदायेनैतद्गाथैर्भवति । स च श्रीर्षो-

दयः । श्वेतवर्णः । जलराशिः । उत्तरदिक्पतिः ।

कफप्रकृतिः । जलचरः । बहुपुत्रः । बहुस्त्री-

सङ्गः । चित्रतनुः । विप्रवर्णश्च । अस्य विशेष-

संज्ञाः । सौम्यः । अङ्गना । युग्मम् । समः ।

स्थिरः । पुष्करः । सरोरुपजातिः । गान्धः ।

तद्गाथिजात एतादृशी भवति । मौनी । मन्द-

गतिः । कपालुः । कुबुद्धिः । नीचसङ्गश्च । इति

टहृष्णातकादयः ॥ * ॥ तन्त्रमजातफलम् ।

“टश्चिकोदयसंजातः श्रौत्यवानतिदुष्टधीः ।

भवेद्विज्ञानसम्पन्नो विग्रही सुभगः सुधीः ॥”

इति कोटीप्रदीपः ॥ * ॥

ओषधीर्मेदः । इति मेदिनी । हालिकः ।

हालः । इति र्चन्द्रिसारोणादितः । मदन-

टश्चः । कर्कटः । गोमयकौटः । इति भरतः ॥

अयहायगमासः । इति सारसुन्दरी ॥

टश्चिकप्रिया, स्त्री, (टश्चिकस्य प्रिया) । प्रीतिका ।

इति शब्दमाला ॥

टश्चिकर्णी, स्त्री, आखुकर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

टश्चिका, स्त्री, चुद्रचुपविशेषः । तत्पर्यायः । नख-

पर्णौ २ पिच्छिला ३ अलिपत्रिका ४ । अस्या

गुणाः । पिच्छिलत्वम् । अम्लत्वम् । अन्तर्वृद्ध्या-

दिदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

टश्चिकाली, स्त्री, (टश्चिकानामालिष्यन्) । चुप-

विशेषः । विह्वाटी इति भाषा । तत्पर्यायः ।

टश्चिपत्री २ विषग्री ३ नागदन्तिका ४ सर्प-

दंष्ट्रा ५ अमरा ६ काली ७ उद्धूसर-

पुच्छिका ८ । इति रत्नमाला ॥ विषाणी ९

नेत्रोगह्वा १० उट्टिका ११ अलिपर्णी १२

दक्षिणावर्तकी १३ कालिका १४ आगमा-

वर्त्ता १५ देवलाङ्गुलिका १६ कारभी १७ भूरि-

दुग्धा १८ कर्कशा १९ खर्गदा २० युग्मफला २१

चौरविषाणिका २२ मासुरपुष्पा २३ । अस्या

गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । हृद्भक्षशुद्धि-

कारित्वम् । रक्तपित्तविषम्बारोचकापहत्वम् ।

बल्यत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“टश्चिकाली विषग्री तु कासमारुतनाशिनी ॥”

इति राजवल्लभः ॥

टश्चिपत्री, स्त्री, टश्चिकाली । इति रत्नमाला ॥

टश्चौरः, पुं, श्वेतपुनर्गवा । इति रत्नमाला ॥

टष, उ सेचने । प्रजनैश्चे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भा०-पर०-सक०-अक०-च-सेट् । ऋग्वेद ।)

उ, वर्धित्वा टष्टा । इति दुर्गादासः ॥

टष, क ड प्रजनैश्चे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(चुरा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) क ड, वर्धयते ।

अस्य पञ्चमखरानुबन्धो लेखकश्चमकृतः

सुधीर्भवेत् । अन्तर्भ्यः सर्वत्र नित्यम् साम्प्र-

दायिकत्वात् । न च प्राचामनुरोधात् पाठा

इति वाच्यम् । तर्हि अनुक् अतौ । क ड वट्

वञ्चने । एत क ड दीप्तौ । दिव क ड परि-

ज्जने । कदि वर्द्ध । टष क ड शक्तिवन्धे ।

जसक् वधेऽनादरे । इत्येवमटानामपि पञ्चम-

खरानुबन्धापत्तेः वस्तुतस्तु एषां पञ्चमखराणु-

बन्धः प्राचीनपठितोऽप्यनर्थः । अतएव रमा-

नाथोऽपि एषामुदगुबन्धः पूर्वपठितधातवो-

ऽर्थान्तरेषु चुरादयः स्युर्नन्वेते पृथग्भातव

इति ज्ञापनार्थं इत्याह । प्रजनो गर्भग्रहणं

ऐश्वर्यमैश्वर्यम् । इति दुर्गादासः ॥

टषं, स्त्री, (टष ऐश्वर्य + कः ।) वर्द्धम् । इति शब्द-

माला ॥

टषः, पुं, (वर्धति सिञ्चति रेत इति । टष सेचने

+ कः ।) पुरुषगवः । एङ् इति भाषा । तत्-

पर्यायः । उच्चा २ भद्रः ३ वलीवर्द्धः ४ ऋषभः ५

टषभः ६ अनङ्गान् ७ सौरभेयः ८ गौः ९ ।

इत्यमरः ॥ शङ्खौ १० कङ्कद्वान् ११ । इति

शब्दरत्नावली ॥ शिखी १२ गन्धमेधुनः १३

पुङ्गवः १४ । इति जटाधरः ॥ * ॥ अस्य

लक्षणादि यथा,—

“अश्वभलक्षणे क्षुब्धा वस्त्रान्तोऽन्ये चतुष्यदाः ।

गावः क्षतयुगे वृष्टाः स्वधमेन स्वधम्भुवा ।

ब्रह्मक्षत्रियविट् शूद्रजातिर्मेदाश्चतुर्विधाः ॥

शुक्लाङ्गाः शुचयोऽक्रुद्धा नृदवः शुद्धपैतसः ।

अव्याशिनो बहुबला टषभा ब्रह्मजातयः ॥

दयोलक्ष्यसम्बन्धात् द्विजातिर्वृषभो भवेत् ।

त्रिलक्ष्यसमावेशात् त्रिगुणः स टषाधमः ॥

पीताङ्गा नृदवः शुद्धा अक्रोधा भारवाहिनः ।

यद्व्याभोजिनः क्षीणा टषभा त्रैश्वजातयः ॥

लक्ष्माङ्गाः क्रूरनृदया अपवित्राः सदाशिनः ।

वृहद्दृषणरीषाश्च टषभाः शूद्रजातयः ॥

दयोलक्ष्यसम्बन्धात् द्विजातिर्वृषभो भवेत् ॥” * ॥

वात्स्यस्तु ।

“टष्ठीतले समुत्पन्ना गजान्धा ये चतुष्यदाः ।

गुणत्रयविभेदेन तेषां भेदत्रयं भवेत् ।

एतन्मतानुसारेण भोजः प्राह महीपतिः ॥

ये शुक्लाः शुचयः शुद्धा भृशं भारवह्वा अपि ।

ब्रह्माशिनः स्वस्वरीषास्ते टषाः सात्त्विका

मताः ॥

अक्तात्यक्तयः शुद्धा दृढा भारवह्वाः शुभाः ।

ब्रह्माशिनो बहुबलास्ते टषा राजसा मताः ॥

विवर्णा विह्वताङ्गाश्च निर्व्वेला स्वस्वभोजिनः ।

अपवित्रा वृहद्ग्रीवास्ते टषास्त्वात्मसा मताः ॥

लक्ष्यद्वयसम्बन्धात् द्विगुणो टषभो भवेत् ।